

GARMER & THESINGER EXPRESS

Maandelijks Nieuwsblad voor Garmerwolde,
Thesinge en omstreken

TWEEDE JAARGANG - NR. 11 - 1980

Aan de praat met UNIFIL soldaat Henk Hut uit Garmerwolde

Onverwacht kwam Henk Hut met verlof twee weken thuis en het leek ons leuker om uit de mond van een Libanonganger eens te horen hoe het daar is, dan het uit de krant te lezen. Henk had dit verzoek om een gesprek wel verwacht.

Mevr. Hut, de trotse moeder, ontving ons en zorgde ervoor dat we niets te kort kwamen en voorzag ons dan ook rijkelijk van koffie en hele dikke plakken cake! en niet te vergeten de borrel.

Henk (21 jaar), wanneer ben je naar Libanon vertrokken?
- Op 21.11.79 ben ik vertrokken. Ben je vrijwillig gegaan of had je geen keus en hoe lang moet je?
- Ik was al in dienst en had me opgegeven om naar Libanon te gaan. Wij blijven daar tot 28.05.80.

Hoe waren je gevoelens toen je hoorde dat je naar Libanon moest?
- In het begin zag ik het niet zo zitten, je wist er weinig van en er was veel kritiek op de uitzending van militairen naar Libanon. Dat veranderde later omdat er meer militairen heen gingen. De werktijden veranderden en heel belangrijk, het salaris werd verhoogd.
Vind je het een eer om het gebied te bewaken?
- Ik ben er nu trots op, en voel het - als één van de weinigen - als

een eer dat ik daar mag zijn. Je bent daar om de vrede te bewaren, dat staat bij mij voorop. Hoe waren je eerste indrukken bij je aankomst?

- Het vliegen: alleen het stijgen en landen verneem je. Het was nou niet bepaald een luxe vlucht in tegenstelling tot de eerste vluchten van militairen naar Libanon. We zijn geland in Beiroet. Het was prachtig weer $\pm 35^\circ C$, ik had geen moeite met de warmte. Nu wel weer hier in Nederland, tijdens mijn verlof, dat is een hele overgang. Wat mij verder opviel was dat men in Libanon niet op verkeersregels of discipline in het verkeer let. Het weggennet is ook niet alles, de hoofdweg valt te vergelijken met de weg van Garmerwolde naar Thesinge! Hoe ben je gelegerd en wat vind je van het land?

- Ik ben gelegerd in Siddigine. Ik was van te voren goed ingelicht over de stand van zaken. Ik vind Libanon een mooi land, maar helaas vrij veel oorlogsschade. We slapen in tenten en zit op een post met totaal 38 personen. In een kapotgeschoten oud huis hebben wij een bar en eetzaal ingericht en in de kelder een schuilplaats. De koudste nacht die ik heb meegemaakt was $-2^\circ C$. Momenteel is er de regenperiode, met deze regen moet men het in Libanon een heel jaar 'doen'.
Mevrouw Hut zit op haar stoel te wippen om ook wat te mogen zeggen.

Mevr. Hut: Het was eerst heel spannend, ze had Henk aangekeken en gedacht: zal ik hem ooit terugzien? Maar hij schrijft geregeld en dat maakt mij rustig. Ze maakt iedere week een pakje voor hem klaar met o.a. pennetjes, vloeitjes (Henk: de vloeitjes waar het 'eger voor zorgt komen uit Griekenland en vallen niet te plakken), borrelnootjes, een zaklantaarn etc. Met nieuwjaar nieuwjaarsrolletjes die totaal plat aankwamen.

Zij staat ook wel achter het idee van vrede bewaren; dank zij de militairen kunnen de kinderen in Libanon weer naar school. De kinderen zijn dol op de Nederlandse militairen. Henk: het leger zorgt wel voor alles en nog wat, hoewel de bevoorrading niet altijd gladjes verloopt.

Hoe was de situatie toen je wegging?

- De situatie was op dat moment rustig. Patrouille lopen gebeurt alleen in het dorp.

Hoe zijn de contacten met andere Unifil troepen?

- Er bestaat een goed contact met andere Unifil troepen en de sfeer met de Nederlandse militairen is prima.

Heb je ook vrije tijd en trek je er dan ook wel op uit?

- In mijn vrije tijd schrijf ik brieven en kaarten, ik krijg zo ontzettend veel post en ik vind dat ik deze moet beantwoorden. We mogen er wel op uit trekken, doch zitten zonder vervoer, nl. met een defekte auto. Er is geen bioscoop, wel video vanuit Nederland, een paar keer per week, de post en de kranten doen er 3 à 4 dagen over.

De eerste 2 maand in Libanon ontving ik zo'n 170 brieven en kaarten (hij liet ze ons zien)! Ik heb twee weken verlof. In tegenstelling met wat er in de kranten stond weet ik niets van

een zwijgplicht.

De jongens in Libanon hebben veel vrije tijd. Ik ga nog wel eens naar Harris, een dorp ongeveer zo groot als Ten Boer; patatje(!) eten in een restaurant waar alleen Nederlanders komen, overal een beetje rondkijken, winkelen en meisjes kun je daar wel vergeten i.v.m. de godsdienst.

Heb je wel eens angstige momenten gehad?

- Nee, ik heb nog geen 'enge' dingen meegemaakt. Het is in ons gebied erg rustig. Het patrouille lopen is zeer geliefd vanwege het thee drinken in het dorp. De post ligt vlak aan de Middellandse Zee, waar we wel eens zwemmen en in het gebied groeien veel sinaasappels en mandarijnen.

Hoe is de verhouding met de bevolking?

- De bevolking is zeer gastvrij! We worden vaak voor eten en thee drinken uitgenodigd. Er staat dan één grote etenspan in het midden en iedereen eet hier dan met z'n handen uit, de militairen nemen dan zelf maar een lepel mee.

De familie zit op sinaasappelkistjes om deze pan heen, er is geen ander meubilair. Vrouwen tellen in Libanon niet mee, ze worden nog verkocht voor het huwelijk, ze zijn echter niet gesluierd.

Een groot deel van de bevolking houdt vee (geiten, schapen, enkele koeien). Als groente plukt men het onkruid uit de bermen.

Heb je nog meer verlof?

- In april heb ik nog twee weken verlof en ga dan naar Israël. Wat heeft je tot nu toe het meeste getroffen?

- De reis van het vliegtuig naar Siddigine. Je ziet geen auto zonder deuk. Je moet nooit zo'n auto aanraken, want als er dan wat afvalt of beschadigd (en dat is niet zo moeilijk want ze hangen van ellende aan elkaar) wordt jij daarvoor aansprakelijk gesteld. Je ziet zelfs auto's

zonder bodem, alleen een matje tussen jou en de weg. Verlichting kennen ze ook niet.

Enkele algemene indrukken:

Henk verstaat een beetje Arabisch, maar spreekt het niet. De Libanezen spreken ook wel Frans, aangezien dit een verplicht vak op school is, maar de school is niet verplicht, zodat je daar soms ook niet veel mee opschiet.

Hun eten wordt op Hollandse wijze bereid; de ingrediënten komen uit Griekenland en het brood is Libanees.

Met Kerst was Henk op de TV te zien. Mevr. Hut werd door iedereen in de omgeving opgebeld om haar hierop attent te maken, zodat zij twee dingen tegelijk moest doen: naar Henk op de TV kijken en telkens weer die telefoontjes beantwoorden. Ze heeft nog even naar Henk op de TV gezwaaid.

Met Oudjaar was er alleen siervuurwerk (stel je voor dat men denkt dat het echt knalt); daarom hadden we het dorp op de hoogte gesteld!!

Het landschap is bergachtig met hier en daar sneeuw op de toppen. Wij zitten zo'n 150 kilometer van Bethlehem!

Henk heeft wel genoeg aan z'n soldij, maar vindt het per uur wel weinig.

De reis naar Nederland moest hij zelf betalen (!), wel tegen speciaal tarief. Wij kregen echter de indruk dat dit niet zo speciaal was!

Hij heeft ons beloofd nog eens wat kopij voor de krant te zenden, bijv. als hij naar Israël is geweest.

Tot slot van het interview liet Henk ons een 200 tal dia's zien van het land en haar bevolking waaruit bleek dat Libanon een bijzonder fijn vakantieoord zou zijn.

Henk, bedankt voor dit interview en we hopen dat je nog een goede tijd hebt in Libanon en houdt de eer van

Nederland hoog in het Midden-Oosten!
 Voor diegenen die Henk eens willen schrijven hier nog een keer z'n adres:
 Henk Hut, sld. 581209120
 Detachement UNIFIL
 A.mr.pel. paost cie
 44e Paintbat (VN)
 NAPO 25 3509 VP Utrecht - Veldpost

(NL)VNDET LIBANON (UNIFIL)

Dörpsproat

Nou dat is eem'n wat nait? Keunigin dei moar zo bekend maakt dat ze d'r mit oetschaid. Gain mens dei doar an docht haar. Ze was nog zo flink. Kon nog uur'n laank op 't bordes stoan as ze joarig was en maistied ook nog op hoge hakk'n. Doar heb ik voak met bewondering noar keek'n. 'n Aander mens van dei leeftied krigt noa 'n haalf uur stoan al pien in de rögge en begunn'n knei'n hom te bibbern. Twei'ndartig joar bienoa het ze 't volholl'n en nou krieg wie heur dochter as keunigin. Prinses Glimlach nuim'n ze heur. Zoll'n joe ook nait alle doagen laach'n as je zoveel schoef over doem haar'n as zai? As wie straks vief mai vier'n, hemm'n wie dus 'n neie keunigin. Hemm'n ie al contact'n opnoom'n met buurtgenoot'n of zegg'n ie, vlaggetjes laangs de straat is mie voldounde. Bie ons thoes wer vot proat

over ereboog bie veurdeur en kerstboomverlichting in de toen. 'k Heb heur es eem'n stief ankeek'n en vraagt of ze wel goud was. Moar zai nee: 'zeg nou zulf, in december heb je soms temperatuur'n as in mai en in mai is 't welais kölder as in december, wat maakt 't den oet wanneer dei lichies braand'n. 't Gait er nait om wat je doun as je moar met doun'. Dan wol ik dit nog zegg'n: As je 'n mooie woagen hemm'n of wat dan ook en d'r komt weer zoveel mensen van Woltersom, Roeskerbrögge, Engelbert of wait ik veul woar vandoan, denk er om dat ze joen idee'n nait zo moar overneem'n. Ie hemm'n tenslotte de kopschraaberij d'r van had, doar ken best wat veur tröggekomm'n. Mensschain zit er dan nog wel een gezellige avond an vast. Denk ie d'r om dat ie joe veur ain meert mout'n opgeem'n? Dan wens ik joe veul succes en veul staarkte.

Toch is de sfeer nog zeer herkenbaar, en zal bovendien bij ouderen wel iets oproepen van een zekere weemoed naar het nog tamelijk recente verleden. Maar voor kinderlezers zullen een heleboel bijfiguren (mensen in het boek die geen hoofdrol spelen) toelichting nodig hebben van de ouderen, die zich die voorbije jaren natuurlijk stukken beter herinneren dan jij, die het zelf niet meer zo hebt meegemaakt.

... en het schilderij dat niet te koop was

Thesinge is, ook in dit boek, een klein veilig wereldje-op-zich. De orde van alledag wordt verstoord door de komst van vier kunstenaars, die een leegstaande boerderij vlakbij die van boer Brouwer betrekken. Het dorp vindt dat maar gekke mensen, met hun lange haren en kleurige jurken... En Mark meldt hoe zijn vader (die beste meester van de hele wereld dus!) weet te vertellen, dat kunstenaars lui zijn en alleen maar veel drinken. Dat deze onzin berust op domme vooroordelen, wordt ook in het boekje wel rechtgezet: want Fred verdrinkt bijna, wordt door de kunstenaars gered en iedereen merkt dan dat het toch wel goed is dat zulke mensen er óók zijn... Schilder Jan maakt een schilderij van Fred, dat samen met ander werk tentoongesteld wordt in de ned. hervormde kerk middenin het dorp. Het schilderij is niet te koop, want Jan heeft het bestemd voor Freds ouders...

En dat is dan eigenlijk de kern van het verhaal.

Een fantastisch boek is het niet, want het is vaak oubollig en oppervlakkig geschreven, zodat je de mensen over wie het gaat nergens echt leert kennen. Maar leuk blijft natuurlijk het feit dat Freds alledaagse belevenissen zich afspelen in zo'n bekende omgeving: dat is voor ons dan ook het leuke aan dit boekje, dat bedoeld is voor kinderen van 7-10 jaar. Juist door die 'herkenning' zal het ook ouderen aanspreken. Spelen op de Til en schoolplein, fietsen over 't Diekje en het sintelpad langs 't Maar, dorpsfiguren tegenkomen... dat schilderij zal voor velen, die Thesinge uit eigen ervaring of andersmans verhalen langer kennen dan vandaag, in ieder geval wel redelijk uit de verf komen. En over verf gesproken: het boekje is te koop in de schilderswinkel van Harm & Jellie Hofstede.

Wist u dat?

- Er een 'koek en zopie' kraam op het sportveld staat?
- De 'koek en zopie' van Garmerwolde wijd en zijd bekend is?
- Jantje Ganzeveld-Brink er zelfs in Ten Post mee op het ijs staat?
- Er een nieuwe volleybalclub in Thesinge opgericht is?
- Men in Ten Boer de G & T ook en goed leest?
- Er yoga lessen gegeven worden in Thesinge als er genoeg belangstelling is?
- Men als gevolg daarvan in Garmerwolde nu weer over keurig gesnoeide bomen, heggen en andere wegbeplantingen beschikt?
- Sommige mensen toen ontdekten, dat ze nog steeds dezelfde overburen hadden?
- Er in Garmerwolde al aan yoga wordt gedaan?
- Nu veel mensen in Garmerwolde spijt hebben dat ze zich indertijd niet hebben opgegeven voor 'dansles'.
- Daar misschien in de toekomst nog wat aan gedaan kan worden?
- Yoga zeer ontspannend werkt?
- Alle dames die er aan meedoen aan het eind van de les moeten worden gewekt, omdat ze in slaap zijn gesukkeld?
- Oranjecomité Garmerwolde wacht op méér aanmeldingen voor de 5 mei-optocht?

Burgemeester Bultena bezocht Thesinge

Op 22 januari organiseerde de Vereniging van Dorpsbelangen Thesinge een bijeenkomst in café v.d. Toorn voor alle dorpsbewoners. De edelachtbare heer J. Bultena was op uitnodiging van de Vereniging naar Thesinge gekomen. Het doel van de vergadering was dan ook om de dorpsgenoten kennis te laten maken met de burgemeester. We hadden gedacht dat hiervoor veel belangstelling zou zijn... slechts een dertigtal leden waren aanwezig. De burgemeester vertelde iets over het Krottenplan, de rioleringsplannen en het nieuwe Welzijnsplan. Veel nieuws viel daarover niet te melden. Verder kon iedereen, die iets te vragen had, dit doen. Als de burgemeester niet direkt antwoord kon geven, zou hij het doorgeven aan de gemeente. Al met al een gezellige avond.
 Verv. v. Dorpsbelangen

Rijk, gemeente of provincie?

Garmerwolde, langzamerhand bekend om haar Zuiveringsinstallatie. Verschillende mensen hebben het bezichtigd toen men nog maar pas was begonnen met het bouwen. In september had het klaar moeten zijn, maar zoals overal wel eens gebeurd, kwam men ook hier voor problemen te staan. Eén ding staat vast, om er te komen kan men over de *eindelijk* herstelde Oude Rijksweg, waar eigenlijk het hele voorjaar en zomer een bijna levensgevaarlijke situatie heeft bestaan, maar gelukkig is ook dat weer verleden tijd. Toen Koning Winter echter zijn intrede deed met sneeuw en gladde wegen, ontstonden er weer nieuwe problemen, want wie, oh wie moest de weg naar de Zuiveringsinstallatie gaan strooien, Rijk, Gemeente of Provincie? Na veel speurwerk van belanghebbenden is gebleken dat de Provinciale Waterstaat het kind van de rekening is, aangezien het zuiveringsbedrijf onder beheer valt van de Provincie Groningen. Er zàl dus worden gestrooid al moeten er eerst enkele kilometers voor worden omgereden. Hopenlijk tot tevredenheid van de weggebruikers.

Jes

Harmonie bakt ze 'bruin'

Het nieuwe jaar is al weer een maandje oud, maar nu toch nog even een terugblik naar de jaarwisseling. Traditiegetrouw werd het plan gesmeed om oliebollen te gaan bakken. Doch er waren wat problemen met de huisvesting. Gelukkig kwam Roelf Stol snel met de oplossing dat we bij hem in de schuur wel oliebollen konden bakken. Alles werd keurig opgesteld en zondag 30 december werden de oliebollen gebakken. Het geheel verliep voortreffelijk. Maandag 31 december werd er gevent, ook dat liep goed. We zijn blij met de hulpvaardigheid van vele niet-leden en bedanken hen voor het vele werk. Ook dank aan de fam. Stol voor de gastvrijheid en aan een ieder die deze actie tot een succes maakte.
 vice-secretaresse Harmonie, Hennie Oomkens.

JEUGD EXPRESS

Fred

... Een klein dorp met oude huisjes, twee scholen, twee kerken... met hier en daar boerderijen en met veel weilanden en bouwland... Een klein dorp, maar een fijn dorp... Dit dorp is Thesinge - dat wil zeggen, Thesinge zoals meester Piet Kalteren het dorp kende in de tijd dat hij hier les gaf aan de christelijke school. Zo beschrijft hij Thesinge in zijn kinderboek 'Fred, en het schilderij dat niet te koop was' (uitgeverij Voorhoeve, Den Haag). Fred is de hoofdpersoon, het zontje van boer Brouwer op Klunder. Zijn beste vriendjes zijn Mark, zontje van de meester, en Frank, kind van de dominee. Ze vinden hun meester (Marks vader dus) de beste meester van de hele wereld, hun moeder de beste moeder van de hele wereld, en

ze zouden voor geen geld in de stad willen wonen. Tevreden jongetje met een vredig bestaan. Het boekje speelt zich af in de huidige tijd, zou je denken wanneer je leest dat ze op school netozijn overgeschakeld van cijfer- op woordrapporten. Aan de andere kant is Thesinge wel veranderd: er bleef één school over, er zijn maar liefst drie kerken, en aardig wat nieuwe huizen. Bekende figuren die in het boek rondwandelen, dokter van der Werff en slager Ridder en schilder Kol om er maar een paar te noemen, oefenen hun beroep hier niet meer uit (schilder Kol alleen nog om zijn schoonzoon Harm Hofstede bij te springen). Het café is van naam en beheerders veranderd. Er worden molens genoemd, en het turfschip in het Maar, die allang niet meer onder ons zijn.

- nieuwbouw
- verbouw
- onderhoud

tevens verhuur van AUTOBOXEN

TIMMER- EN AANNEMINGSBEDRIJF
J. v. LEGGEL
 Telefoon 416389
 Garmerwolde

de Zilvervloot
 Ideaal Spaarplan voor 15 plussers:
 10% premie
 Rabobank
 GARMERWOLDE

spaarvorm voor jongeren van 11 t/m 14 jaar

5% EXTRA PREMIE
 Rabobank
 GARMERWOLDE

ELEKTRO
 STEREO
 HI-FI
 TELEVISIE

E. Havenga

Oude Rijksweg 9
 Garmerwolde
 050-416425

Schildersbedrijf
 H. Hofstede

verf - glas - behang -
 klompen - laarzen

9797 PC Thesinge,
 G.N. Schutterlaan 28,
 telefoon 05902-1957

Gedichten van Tiddo Schutter

In de joaren dou de bromfietsen in opkomst waren, wer mie deur 'n kennis 'n verhoal verteld van 'n verre kennis van homzulf. Het liek mie aalmoal 'n beetje aandikt, mor ik vond'n 't mooi verhoal en doaram heb ik het mor ien de volgende riemkederij vertoald:

HAI WAS OP LOOP

'Joa luu', zee Zandstroa tegen 'n poar kornuiten,
'Hou ie 't ook kruien of keren mit fatsoun
het kost joe wel wat extroa duiten
moar zunder motors ken ie 't aigelijk nait meer doun'.
Ze hadden 't over de moderne tiden
en Zandstroa was weer goud op dreef
Zien collega's waren baang: zai gingen 't nije mieden,
Dat was de plek woar schoun hom wreef.
'Doe stai's hier nou wel op te scheppen',
zee ol Kloas Oaster, dou wat stief
doe schel ons oet veur olle beppen
mor dien gereudel het nait veul om 't lief:
hès zulf gain motòrs of mesienen wat wols doe mit dien stuk kaboal
man, hol die laiver bie gemeste swienen
ienploats van dat gewauwel over 'n gaspedoal...'
Nou stak Zandstroa kon ien 't enne:
'le zal'n zain da'k 'n ploffiets koop,
'k Ben zat van die baintrap ellene,
En zoo'n ploffiets heb ie zó aan loop!'
Op 't lest begonnen ze ook nog te wedden
dat Zandstroa hail gain plof berieden dus

'Ik zai mie zulf', zé Ol, 'hail braid te redden
en... ik loat hom brommen as 'n rus'.
Ien volle voart zol hai dat stel veurbie goan vlaig'n,
den... rem d'r op... en stop'n vlak bie 't hounderhok.
't Is nait om joe wat veur te laig'n,
mor Zandstroa schoot 'n dikke bok.
't Was aalmoal vreemd en ien zien alteroatzie
remde hai nait oaf... mor gaf vol gas.
Het wer 'n haidense consternoatzie
Ien ain moal trok de plof hom dwaars deur goas en glas.
Hai haar mie doar 'n tumel moakt van hier noar gunter
En lag te kreunen doar ien 't hounderhok,
Het was 'n aldernoarste blunder en blouderige striemen van 't goas zaten hom aan kop.
Hail zörgzaam vruig'n zai: 'hes ook pien?'
'Konjak', zee Pait, is hier het beste medisien'.
Doar had Zandstroa hail gain oren noar,
Hai wer zien vrouw in deur gewoar...
Zai gaf 'n gier - verschoot van kleur
En trok hom hoastig binnen deur.
Doar he't dou 'n zetje oarig waait,
Dei storm oogst, het vanzulf wiend oetzaaid...
De vaier getuig'n gaf'n ien dorp oetgrebraid verslag,
En Zandstroa kwam vot hail nait weer veur 'n dag.
Vruig men hom loater noar zien nije koop,
Den zee hai steevast: 'De Plof was goud... mor hai was op loop'.

T. Schutter

Weerzien met Indonesië

De familie klunder uit Garmerwolde is onlangs met vakantie geweest in Indonesië. Voor Henny Klunder was het een eerste weerzien van haar geboorteland na 20 jaar. Voor de G & T was dit aanleiding om eens naar hun ervaringen in dit exotische land te vragen. Hieronder volgt in eerste instantie het verslag van Henny Klunder hoe zij dit weerzien had ervaren.

De grote dag was eindelijk aangebroken, 15 december 1979. Het regende en er stond een stormachtige wind. Om kwart voor vijf die middag zouden wij vanaf Schiphol met de Singapore Airlines vertrekken naar Singapore, waar we drie dagen zouden blijven alvorens onze reis te vervolgen naar Jakarta. Schiphol was als immer zeer druk. We waren nogal nerveus. Vliegen isoper slot niet een dagelijkse bezigheid. Na de controle van paspoort, vliegtickets en het wegen van de koffers, konden we dan eindelijk afscheid nemen van de in grote getale opgekomen familieleden. Na zelf, inclusief de handbagage, ook nog gecontroleerd te zijn door middel van röntgen stralen (wapenbezit - kapingen) stapten we in de 'menser.opslokkende' Boeing 747. Daar gaan ongeveer zo'n 250 passagiers in. Het was 'volle bak'. Fraai ogende stewardessen in een prachtig Oosters tenue begroetten ons en wezen onze plaatsen aan. De lampjes met 'fasten seatbelts' en 'no smoking' gingen aan, de straalmotoren begonnen te brullen en daar gingen we dan. Geen weg terug, vliegen maar. In een mum van tijd zaten we al erg hoog en kreeg de wereld onder ons iets Madurodam-achtigs. De reis naar Singapore ging via Frankfurt, Bahrein en Bangkok. Het duurde in totaal 27 uur. Het

was alsof er maar geen eind aan kwam en dit ondanks de zeer goede zorgen van het vliegend personeel en de uitstekende verzorging van het 'natje en het droogje'. Eindelijk dan Singapore. Vooral op aandringen van mijn man, die hier vroeger als koopvaardijofficier vaak was geweest, zouden we hier een paar dagen blijven om alles nog eens weer te zien. Maar ook om wat te acclimatiseren aan het plotseling wel zeer veranderde weer- en wereldbeeld. Nederland koud met een gure wind. Singapore ruim dertig graden celsius met een zacht, verkoeling brengend, briesje. Het eerste wat je in Singapore opvalt, na uiteraard het weer en de mensen, is de netheid. Het is er ongelooflijk schoon, geen papertje op straat, zelfs geen hondepoep! Ook een belangrijke reden om Singapore aan te doen was het feit, dat wij nog zoveel inkopen moesten doen. Vooral kleding, maar ook op fotografisch gebied hadden wij nog wat wensen. Nou... en waar kun je beter doen dan in deze 'vrijhaven', d.w.z. bijna 'belastingvrij' inkopen. De prijzen liggen er op ongeveer de helft van wat wij gewend zijn in Nederland, tenminste als je wel weet af te dingen. Vaste prijzen kent men alleen in de zeer grote winkels, supermarkts enz. Overal elders moet je afdingen en fors ook, want men maakt er een sport van om je - vanuit hun zienswijze - een 'verkopersloer' te draaien. Een prachtig spel tussen koper en verkoper. Onze uit Nederland meegebrachte koffers waren voor een groot deel volgestouwd met souvenirjes en lekkere dingen voor familieleden en kennissen in Indonesië, zodat we na onze kopersrage in Singapore genoodzaakt waren er nog een

koffer bij te kopen. En een flinke ook!
Na drie dagen in deze prachtige en zeer boeiende stad te zijn geweest gingen we rijk aan nieuwe indrukken maar veel armer aan geld op weg naar Indonesië, naar Jakarta. Duur van de vlucht één uur en 15 minuten. Een zacht eitje dus. Voor mij steeg de spanning ten top. Een weerzien immers na goed 20 jaar. Hoe zal Jakarta, het voormalige Batavia, er nu uitzien? Mijn Indië en onze voormalige 'Gordel van Smaragd'? Jakarta, vliegeld Halim... als laatsten stapten we uit het vliegtuig. We keken naar de wachtende mensen. Wie zou er staan? Zwaaiende armen en... ja hoor... daar zijn ze warempel. Familie, oude bekenden. Eerst nog allerlei formaliteiten... wat duurt dat lang. Bij de douane gelukkig geen moeilijkheden. Eindelijk, kinderen aan de hand naar de uitgang. Omhelzingen en tranen. Daar sta je dan, beduusd, ontroerd na zoveel jaar weer in je geboorteland. Nieuwsgierig naar wat behouden is gebleven en wat er allemaal is veranderd. Op weg naar de stad zat ik in de auto op het puntje van de stoel om maar niets te missen. Ik ontdekte niets bekends, alles was nieuw. En mijn hemel wat een druk verkeer. Ik kreeg bijna kramp in mijn maag. Alles raasde langs elkaar heen met snelheden van zo'n 80 km per uur. Alles wat onze lieve heer in het verkeer heeft verboden wordt er vrijelijk en met volle overgave gedaan. Links en rechts inhalend, snijdend, luid claxonnerend en met licht knipperend wordt elke gelegenheid aangegrepen om je voorbij te komen en om elk vrij plekje op de meer dan overvolle wegen te benutten. Eén wirwar van de meest uiteenlopende soorten vervoersmiddelen. Betjaks, Baya's (driewielige scooters voor passagiersvervoer) naast de 'oude en nieuwe gestaalde perfecties' uit vooral

Red. Thesinge: Annelies Heuvelmans, Schutterlaan 29. Tel. 05902-2001
Red. Ruischerbrug: Dienco Bolhuis, Gerststraat 19. Tel. 050-414424
Boekhouding: Peta Jurjens, L. v.d. Veenstraat 15. Tel. 050-416094
Bank: Rabo bank, Garmerwolde, rek.nr. 32.07.05.749. Giro van de bank: 916938

GARMER & THESINGER EXPRESS
Redactie-adres: Vera van Zanten, Dorpsweg 31, Garmerwolde
Telefoon: 050-416091
Copy inleveren: steeds vóór de 15e van de maand

AANNEMERSBEDRIJF

H.J. HAVENGA

nieuwbouw
verbouw en
onderhoud

oude rijksweg 11
GARMERWOLDE
tel. 050-416501

Motor of bromfiets

MOTORENHANDEL
**Jeop
Noordhof**

Bovag-lid

Levering van alle soorten
rijwielen, motoren,
bromfietsen

ZUNDAPP - KREIDLER - GARELLI
-VESPA - TOMOS - YAMAHA
-FANTIC

• Alle kleuren en modellen uit voorraad
leverbaar • Vele accessoires en onderdelen
• Prima service en reparatie

RIJKSWEG 15
GARMERWOLDE
TELEFOON 05902-1624
Werkplaats 's maandags de gehele
dag gesloten

Iets te vieren?

Dan voor een lekker stukje taart of gebak, even naar

Bakkerij Stol

J.C. Kapteynlaan 18
9714 CP Groningen
Telefoon 050-730498

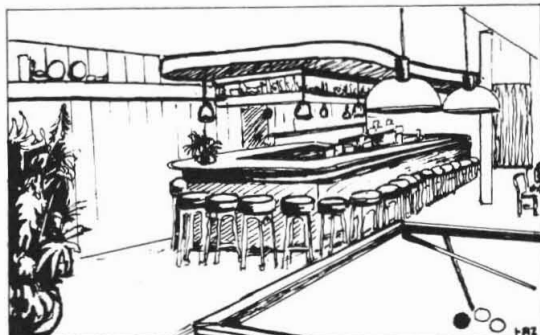
Oosterhamriklaan 117
9715 PB Groningen
Telefoon 050-772552

Ook kunnen wij bezorgen, dan even bellen naar R.K. Stol,
Dorpsweg 40, Garmerwolde, tel. 050-416292 of 730498

Café - Bar - Eetcounter 'LEWENBORG'

Open van 10 uur v.m. tot 2 uur.
Maandag en donderdag tot 1 uur.

Winkelcentrum Lewenborg
Groningen

Van der Molen levert niet alleen zonnenschermen

Natuurlijk maken wij graag een scherpe offerte voor u als 't om een zonnenscherm gaat. Maar tevens houdt onze afdeling zeilmakerij zich bezig met het opnieuw bekleden van markiezen, of met het repareren van tenten. Ons leveringsprogramma omvat verder:
vouwwallen, verduisteringen, rolluiken, voorzietramen en konstruktiewerken.
Informeel vrijblijvend naar onze mogelijkheden en prijzen.

Fa. M. v.d. Molen & Co.

Kantoor en werkplaats:
Oude Rijksweg 12, Garmerwolde,
tel. 050-416098.

Adviseuze voor Lewenborg:
mevr. H. Drewes, Meerpaal 170,
tel. 050-410531.

'EKKO-SPAARPLAN'

JEUGDSPAARKLUB
t.b.v. 6- t/m 10-jarigen
MET 5% PREMIE

Rabobank
geld en goede raad
GARMERWOLDE

Japan. Na deze chaos geestelijk een beetje verwerkt te hebben, vallen een paar dingen heel duidelijk op. Ongelukken hebben wij niet gezien, er durven zelfs nog mensen, zij het met doodsvrachting, de straat over te steken. En het meest wonderlijke is waarschijnlijk wel, dat je nergens een boos gezicht ziet of getik tegen het voorhoofd. Ook het aantal acute hartverlammingen schijnt best mee te vallen.

Jakarta is zeker erg veranderd. Er wonen nu een zes miljoen mensen. Bijna de helft van de totale Nederlandse bevolking. Wij komen er in de 'natte moesson' tijd. Zeg maar wintertijd, alhoewel je dat begrip bij temperaturen van een 40 graden boven nul eigenlijk moeilijk kunt hanteren. Beter is dan ook te zeggen de 'regentijd'. In deze tijd valt er erg veel regen zoals we lijfelijk dan ook meerdere malen hebben ervaren. Maar... het is ook de vruchtentijd.

Alles wat Indonesië aan tropische natuurproducten voortbrengt zien we dan ook in grote hoeveelheden uitgesteld in kraampjes langs de weg. Bergen durians, rambutans, salaks, doekoels en wat al meer. En etensstalletjes. Jakarta, warm en chaotisch, maar aan eten en drinken geen gebrek. Overal zie je mooie dingen. Alles wil je wel kopen en met onze gulden is het ook nog eens spotgoedkoop.

Over Jakarta is nog zoveel meer te vertellen. Bijvoorbeeld over het project 'Antjol', aan zee gebouwd, waar je heerlijk kunt zwemmen en rondslechteren langs talloze kunstwinkeltjes. 's Avonds zittend onder de klapperbomen aan het strand, kijkend hoe de licht fluoricerende golven komen aanrollen... en lekker eten. De dierentuin. Natuurgetrouw opgezet. Maximaal gebruikmakend van de rijke Indonesische flora. De dieren leven daar, voor zover praktisch mogelijk, in hun natuurlijke omgeving.

Taman-mini een ander project. Daar kun je op ware grote alle bouw- en leefstijlen van heel Indonesië bekijken. Je bent er meer dan een dag zoet mee. Na de Kerstdagen bij familie doorgebracht te hebben, ontvluchtten we de hitte van de stad en trokken de bergen ten zuiden van Jakarta in. Maar daar graag een volgende keer wat meer over.

(wordt vervolgd?)

Schaatsen Thesinge

Uitslag Lagere School-wedstrijd

Klasse 1 & 2

JONGENS

1. Gertjan Plijter
2. Peter Holtman
3. Joop Klimp

Klas 3 & 4

JONGENS

1. Pieter Holtman
2. Erik Vegter
3. Jan Harm Plijter

Klas 5 & 6

JONGENS

1. Fred Ritsema
2. Arend Koenes
3. Wim Plijter

12 t/m 16 jaar

JONGENS

1. Albert-Jan Ridder
2. Jan-Jacob Ritsema
3. Dick Apoll

DAMES

1. Francien van Huis
2. Ina Heidema
3. Heina Heidema

MEISJES

1. Alina Schutter
2. Tosca van Huis
3. Ellemieke de Boom

MEISJES

1. Petra Bus
2. Wiesje Koenes
3. Annemarie Pot

MEISJES

1. Aletta Groeneveld
2. Petra Oudman
3. Jolanda Oudman

MEISJES

1. Dia Oudman
2. Bartha Koenes
3. Lies ten Cate

HEREN

1. Jan Dijkema
2. Eltje van Huis
3. Luit v. Wieringa

Grote bestuurswisseling noodzaak bij S.V. Thesinge e.o.

Op dinsdag 11 maart zal de gymvereniging voor Thesinge en Omstreken, haar jaarlijkse ledenvergadering houden in café v.d. Toorn.

Naast de gebruikelijke agendapunten, staat er ook een grote bestuurswisseling op de agenda.

Tot de oprichters van de S.V. Thesinge behoort Coba Pot. Zij wil, na 9 jaar secretaresse te zijn geweest, er weleens mee ophouden.

Ook de heren Oomkes en Heukelom (voorzitter en sinds het vertrek van Ciska Rillema tevens penningmeester) stellen zich *niet* herkiesbaar.

Als enig bestuurslid blijft dan over mevrouw Roelie Dijkema. We hopen op een grote opkomst want **voor het voortbestaan van de gymvereniging is met bijzonder wenselijk dat u zich in grote getale aanmeldt voor een bestuursfunctie!!**

Neem dus contact op met Bart Heukelom, tel. 1767, of met Coba Pot, tel. 2172.

Vogelasiel Winneweer

Ik weet niet of u het gelezen hebt in de 'Noorderkrant' van enige weken geleden, mij is het in elk geval helemaal ontgaan! Tja, zoiets overkomt me vaker met kleine artikeltjes ergens gedrukt, links of rechts, helemaal onderaan...

Toch wel jammer want op een mooie witte winterse zaterdagochtend werd ik geconfronteerd met een 'meeuw' (zoals ik toen nog dacht) die spartelend aan de kant van de

Schutterlaan lag. Nu moet ik zeggen dat dit haast een dagelijks beeld is want als het geen poes is, die de dupe wordt van de hardrijders, dan is het wel een eend, dus dacht ik: 'Snel kijken of er nog wat te redden valt'.

In zoverre als ik dat, als leek, kon bekijken was er een pootje gebroken. Van dierenarts Pastoor kreeg ik toen het adres van de familie Dijkman door. Even een geschikte tas opzoeken, de 'meeuw' geruststellend toespreken dat hij nu echt geholpen zou worden, en toen er op af. Ik had de heer Dijkman gebeld, dus wist hij van mijn komst.

Toen hij mijn tas zag, zei hij meteen dat wat daarin paste nooit een meeuw kon zijn! Enfin, dat was van latere zorg. Nadat de twee herdershonden de 'patiënt' begroet hadden, werd het pootje gespalkt door mevrouw Dijkman die alles al keurig klaar had gelegd.

Even nog kijken of de bek goed schoon was, want dan was er in elk geval verder niets aan de hand. De vleugels werden nog even gecontroleerd en toen het boek erbij, want wat was deze vogel nu precies? 'Een jonge kokmeeuw...' ja hoor, het kon niet missen!

Toen ik deze mensen samen zo bezig zag, deed mij dat eerlijk gezegd wel wat. Twee mensen die zich het lot aantrekken van vogels in nood. In de winter gaan ze zonder hulp beslist door!

De vorige winter hadden ze 30 vogels verzorgd. Dit asielt is trouwens het enige in het noorden waar ook roofvogels verzorgd worden!

Het verloopt uiteraard niet altijd naar wens, want bijvoorbeeld bij de meeuw is het probleem dat hij in gevangenschap voedsel weigert. Om die reden gaan deze vogels dan ook vaak dood (99%). Daarom wil de fam. Dijkman graag een zwembassin. Meeuwen zijn echte duikers, in zo'n bassin zouden ze zelf - indien mogelijk - hun voedsel kunnen 'vangen'. Het wachten is op toestemming van het Waterschap.

Als het vogelasiel één jaar zelfstandig draait, komt het in

aanmerking voor subsidie. Die is ook echt wel nodig want één broeikas kost bijvoorbeeld al f 3000,— en dat is niet niks! Deze instelling *moet* dan ook gesteund worden!!

De fam. Dijkman doet dit uit pure liefhebberij... De heer Dijkman is afgekeurd voor zijn werk maar wil niet stilzitten!

Voor mij was het een geweldige ervaring om kennis te maken met dit asielt en zijn fantastische verzorgers. Toen ik afscheid van hen nam en hun succes wenste, werd ik bedankt voor de moeite en zeiden zij: 'Wij hopen dat we hem zo spoedig mogelijk terug mogen geven aan de natuur!'

Nog even het adres: Vogelasiel Winneweer, Stadsweg 143, tel. 05902-2581. Bij vervoersproblemen kunt u ten alle tijde een beroep doen op de Rijkspolitie te Bedum.

T. Kroon

Een boffende baby...

Dit bericht vonden wij in onze brievenbus:

'O, wat ben ik toch een boffer. Het kan werkelijk niet toffer. Daar word ik me uitgerekend geboren bij Wout & Ria van der Toorn. Eén ding vind ik bijzonder fijn, Marcel zal mijn broertje zijn. 'k Heb mijn familie zelf niet uitgekozen, maar werkelijk mensen, 'k zit op rozen... Wouter v.d. Toorn, geb. 14-2-1980'. Wát een feest in het Thesinger café. Van harte gefeliciteerd!

CAFÉ 'DE UNIE'

Dorpsweg 65, Garmerwolde

Voor uw bruiloften, feesten, partijen, recepties, vergaderingen en bijeenkomsten

Telefoon 050-415841

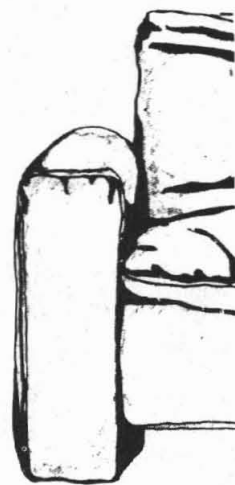
Bij ons vindt u een keur van kwaliteitsmeubelen. Niet alleen modern - maar ook klassieke woonvormen laten wij u graag zien.

Voor 'n vrijblijvend kijkje of advies - óók over vloerbedekking en gordijnen - bent u altijd van harte welkom.

Slagter - Ten Boer

WONINGINRICHTING

Stadsweg 63 - Tel. 05902-1383

vlees mevrouw, u weet best waarom.

Het adres voor al uw vlees en fijne vleeswaren
Specialist in rollades, droge- en verse worst
Iedere woensdag Gehaktdag

J. FEENSTRA

Rijksweg 145
Ruischerbrug
Tel 050-487413

TRANSPORTBEDRIJF K. Jansen

Geweideweg 11 - Garmerwolde.

Speciaal voor vervoer van consumptie aardappelen en los gestorte granen.
Tel. 050-416365

Sneeuw en ijzel zijn gegaan
Café v.d. Toorn blijft bestaan
En mocht u het misschien niet weten
U kunt hier nu ook blijven eten.

Café en cafeteria v.d. Toorn
Molenweg 7
Thesinge